

AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA TALAIA

XVI Marxa Social d' Orientació i Regularitat per
Descripció ---- I Intersocial

10 de Març de 1974

**Km. 6.200 de la Carretera de St. Sadurní
a l'Ordal – Cim del Montcau - Gelida**

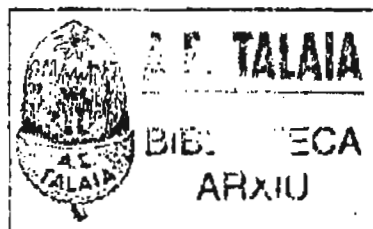
Comarca: Alt Penedès

A.E. TALAIA
XVI Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció
I Marxa Intersocial 10 de Març de 1974

**agrupació
excursionista
talaia**

vilanova i la geltrú

I Marxa Intersocial d'Orientació i Regularitat per Descripció

Organitzada
per la Secció de Muntanya
de la
Agrupació Excursionista Talaia
en commemoració del
XVIII Aniversari de la seva Fundació

Patrocinada per la Federació Catalana de Muntanya

**Comarca: Alt Penedès
10 de març del 1974**

I.ª MARXA INTERSOCIAL

PER DESCRIPCIO

SANT SADURNI D'ANOIA

(Alt Penedès)

10 de Març de 1974

AGRUPACIO EXCURSIONISTA TALAIA

VILANOVA I LA GELTRU

A.E. TALAIA
XVI Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció
I Marxa Intersocial 10 de Març de 1974

REGLAMENT

ORGANITZACIO

Patrocinada per la FEDERACIO CATALANA DE MUNTANYA l'Agrupació Excursionista TALALIA organitza la I Marxa Intersocial d'Orientació i Regularitat per Descripció.

INSCRIPCIONS

Podran participar a la Marxa tots els afiliats a entitats federades, que poseixin la llicència federativa vigent.

Les inscripcions dels equips, constituïts per dues persones representant la mateixa entitat, es podran efectuar a A. E. Talaia, carrer Anselm Clavé n.º 3, del dia 28 de febrer al 8 de març de 1974, de les 20 a les 22 h.

Els drets d'inscripció seran de 25'— ptes. per equip.

Prèvia sol·licitud d'admissió, podran tenir lloc inscripcions fora del termini assenyalat, mitjançant el pagament de drets dobles.

L'Entitat organitzadora es reserva el dret de tancar l'inscripció si el nombre dels equips arriba a 200, màxim que permet el desenvolupament normal de la prova.

El sorteig per establir l'ordre de sortida dels equips, tindrà lloc a l'A. E. Talaia el dia 9 de març de l'any 1974, a les 20 h., en presència dels delegats d'Entitats Excursionistes que vulguin assistir-hi.

SORTIDA

Es començarà a donar la sortida dels equips participants a les 9 h., sempre que els mitjans de transport vagin com cal.

Els grups d'equips a sortir cada minut, seran determinats per la organització. Aquests grups, complerts o no i segons l'ordre establert, seran mantinguts durant tot el període de sortida.

Tot quip que es presenti en retard serà inclòs al grup d'equips que determini l'organització.

EQUIPS

Tots els marxadors hauran de dur motxilla i el distintiu de identificació que li correspongui.

Un cop formalitzada l'inscripció només podrà canviar-se un component de l'equip avans de la seva sortida i prèvia comunicació a l'Organització i acceptació per part d'aquesta.

Cada Entitat participant anomenarà un delegat, el qual serà la única persona facultada per tractar amb l'Organització.

DOCUMENTACIO

El dia 9 de març, de les 21 a les 22 hores, es lliurarà als delegats de cada Entitat participant, la documentació i els distintius d'identificació corresponents a llurs equips.

La documentació consistirà: 1) En les fulles descriptives per anar de la sortida al primer control. En aquest control es donaran les fulles per anar al pròxim i així successivament. 2) Les fulles de ruta, per anotar el pas per els controls, y 3) Els reglaments.

En les fulles descriptives ja ve indicat el temps de parada en els controls i els promitjos a seguir en cada tram, així com també si hi ha aigua o no.

PARADES

Per el descans dels marxadors es concediran quatre parades obligatòries, així com també una autoneutralització de 5 minuts en un lloc ja descrit en les fulles de descripció.

A.E. TALAIA
XVI Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció
I Marxa Intersocial 10 de Març de 1974

Les quatre parades són a raó de:
una parada de 25 minuts
tres parades de 15 minuts.

A tots els controls sense neutralització es concedeix un minut de neutralització per compensar la pèrdua de temps en la marcada d'horaris.

En cap cas es concediran neutralitzacions extraordinàries de caràcter particular: si calia per la bona marxa de l'Organització, l'Entitat organitzadora es reserva el dret d'alterar les ja previstes.

CONTROLS

Hi haurà uns controls per anotar l'hora de pas dels equips. A més de la sortida i de l'arribada hi haurà uns controls que estaran descrits en la fulla corresponent, i d'altres l'emplaçament dels quals no es donarà a conèixer fins que sigui acabada la prova.

Els controls donaran l'hora a minut vençut.

No s'anotarà l'hora a l'equip que no estigui complert.

Els controls es tancaran transcorreguts 45 minuts des de l'hora en que l'Organització ha calculat ha de passar-hi el darrer equip.

PENALITZACIONS

Cada minut d'avancament o de retard entre l'horari efectuat per l'equip, i l'oficial, es penalitzarà de la forma següent:

Arribada i Controls de neutralització 1 punt.

Controls de Regularitat 3 punts.

Per cada minut de retard a la sortida 1 punt.

No signar en els controls de sortida i arribada 15 punts.

PUNTUACIO

La puntuació de cada equip resultarà de la suma de les penalitzacions descrites a l'apartat anterior.

DESCALIFICACIONS

Serà motiu de descalificació:

1. No lliurar el full de ruta al control d'arribada.

2. Efectuar anotacions o esmenes al full de ruta, que en desvirtuin la seva finalitat.

3. Alterar la composició de l'equip durant la marxa.

4. No passar per tots els controls segons l'ordre establert per l'Organització.

5. Efectuar el recorregut de la Marxa, total o parcial, avans de la sortida oficial de l'equip.

6. L'equip que canviï de lloc o ocultï les marques existents en el recorregut de la marxa.

7. No portar motxilla durant tot o part del recorregut.

8. Portar objectes sorollosos que puguin molestar als altres participants (transistors, escallots, etc.).

9. L'equip que desvirtui l'esperit de l'excursionisme, ja sigui per la seva vestimenta, de paraula o d'obra.

10. Endarrerir-se més de 45 minuts en relació a l'horari Oficial, en el total de la prova, o en qualsevol dels controls.

CLASSIFICACIO

Hi haurà dues classificacions; una de general per equips, i un altre per entitats.

La classificació general s'establirà pel total de punts carregats a cada equip, i de menor a major.

En cas d'empat, classificarà millor:

1. L'equip amb major nombre de controls realitzats amb el temps exacte.

2. L'equip que tingui més aproximacions d'un minut.

A.E. TALAIA
XVI Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció
I Marxa Intersocial 10 de Març de 1974

3. L'equip que, seguint el criteri exposat als dos apartats anteriors, tingui més diferències de 2, de 3, etc. minuts.

Per la classificació per Entitats, es totalitzaran els punts aconseguits pels seus tres equips millor classificats. El criteri de classificació serà el mateix de la classificació general per equips.

JURAT DE SORTIDA I D'ARRIBADA

Aquest Jurat serà convocat avans de sortir el primer equip participant, i al final de la prova. Estarà compost per:

Dos membres del Comitè Català de Marxes.

Dos membres de l'Entitat Organitzadora.

Un representant de l'Entitat amb més equips inscrits.

Aquest Jurat podrà decidir sobre qualsevol contratemps que pugui esdevenir a la sortida o a l'arribada. I davant de la possibilitat de suspendre la prova, convocarà obligatòriament una reunió de delegats de les Entitats participants, ja sigui per decisió del propi Jurat o bé a petició de l'Entitat organitzadora.

JURAT CLASSIFICADOR

El compondran el President i dos membres més del Comitè Català de Marxes, tres membres de l'Entitat organitzadora i el Delegat de cada una de les Entitats participants.

El Jurat classificador es reunirà el dia 14 de març al local de l'A. E. Talaia a les 20 hores, per jutjar les reclamacions que s'hagin efectuat.

En cas d'empat en les votacions que puguin tenir lloc, el vot que haurà atorgat el President del Comitè Català de Marxes, o representant per ell anomenat, es considerarà determinant.

L'Entitat organitzadora trametrà a cada entitat participant, dintre dels set dies següents a la reunió del Jurat classificador, la puntuació provisional de llurs equips. Les reclamacions sobre aquesta puntuació provisional, seran ateses fins el dia 31 de març.

HORARI OFICIAL

Serà fet públic un cop transcorreguts 15 minuts de l'arribada del darrer equip; un cop comunicat no serà admesa cap reclamació sobre l'horari de pas pels controls.

RECLAMACIONS

A l'arribada hi haurà un llibre de reclamacions que estarà a disposició dels participants.

De les reclamacions relatives al desenvolupament de la marxa, solament es pendran en consideració aquelles que hauran estat anotades al llibre de reclamacions, i les que siguin presentades per escrit, fins el moment de començar la reunió del jurat classificador.

DISPOSICIONS FINALS

El mal temps no serà obstacle per la celebració de la prova, la qual no obstant, podrà ésser alterada per l'Organització i suspesa per acord dels delegats de les Entitats participants convocats per el Jurat de sortida.

La «Mutualidad General Deportiva» cobreix als participants d'aquesta Marxa, poseïdors de la llicència federativa vigent, dels riscos d'accidents, de les responsabilitats econòmiques pels danys causats a terceres persones no esportives i en la quantia que assenyalen els articles 54 i 55 de la dita «Mutualidad».

Qualsevol cas no previst en aquest Reglament serà resolt segons pertorqui, pel Jurat de sortida, el classificador o el Comitè Català de Marxes.

El present Reglament ha estat aprovat pel Comitè Català de Marxes i establert d'acord amb les normes vigents de la Federació Catalana de Muntanya.

Febrer del 1974

I.ª MARXA INTERSOCIAL

PER DESCRIPCIO

SANT SADURNI D'ANOIA

(Alt Penedès)

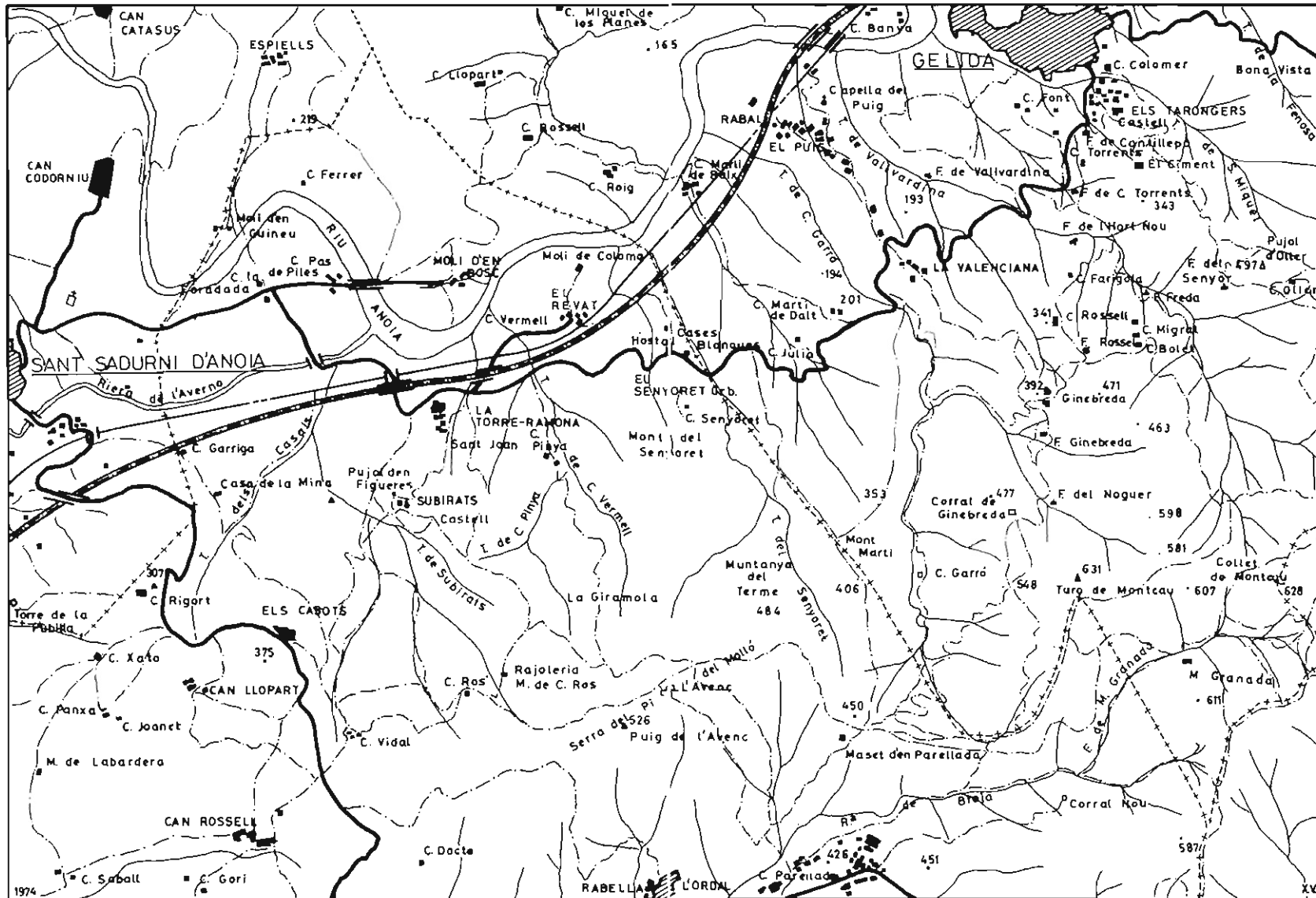
10 de Març de 1974

AGRUPACIO EXCURSIONISTA TALAIA

VILANOVA I LA GELTRU

ITINERARI SANT SADURNI D'ANOIA - GELIDA

SENYALS CONVENCIONALS

NUCLIS DE POBLACIO

- GELIDA - Municipi
- CAN ROSSELL - Caseriu
- c. Gori - Masia

VIES DE COMUNICACIO

- Autopista
- Carretera
- Cami de carro

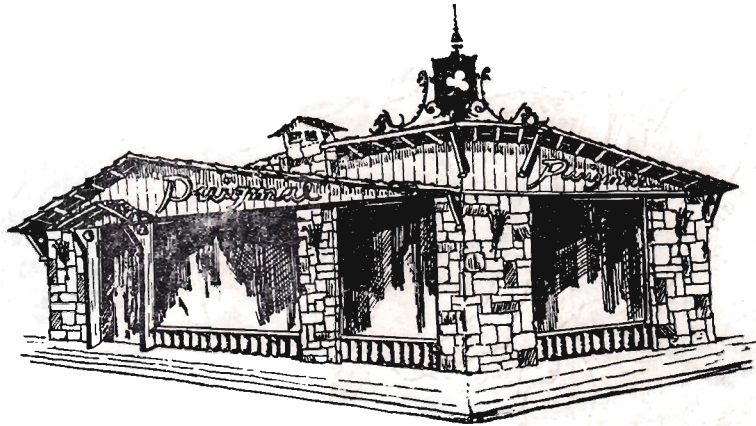
ALTRES

- Limit de municipi
- Rieres
- Linea de ferrocarril

ESCALA

1:25000

Esports

PUIGMAL

On trobareu un extens assortiment de materials
de muntanya de les marques més acreditades

**Edelrid
Val D'or
Charlet
Simond
Stubai
Nórdica
Rossignol
Ramy
Salewa
Carrera**

**Supraneige
P. Allain
Cassin
Galibier
Fischer
Bonaiti
Roskopf
Moncler
Himasport
Silvretta**

Floridablanca, 122 - Teléfono 224 08 20 - Barcelona - 11

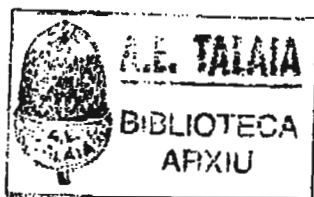
A.E. TALAIA
XVI Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció
I Marxa Intersocial 10 de Març de 1974

ATENCIO!

Degut a modificacions sorgides en el camí per on transcorre la Marxa, en aquest segon tram de la marxa i quan ja estaven impresos les fulles descriptives; ens hem vist obligats a senyalitzar part d'aquest recorregut.

Està senyalitzat de la Sortida del Controla fins el lloc de l'autoneutralització.

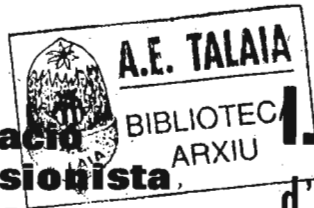
Gràcies.

agrupació
excursionista
talaia

secció de muntanya

I.ª Marxa Intersocial d'Orientació per Descripció

Dia 10 de Març de 1974

Comarca ALT PENEDES

Del Control de sortida al Control A.

Sant Sadurn d'Anoia és una vila de l'Alt Penedès situada a 162 m. d'altitud i a l'enforçadora del riu Anoia amb la Riera de l'Avernó. El municipi compta amb més de 6.000 habitants. A més de la vila, el terme té els agregats i agrupaments de can Balleuvel, can Catasús, can Codorniu, can Ferrer del Mas, can Llopert de les Alzines, can Romeu, cases de Mota, les Casetes d'en Mir, Espiells, Indústries Ponç, mas Esperó, mas de la Riera, el Mollí Guineu, Monistrol d'Anoia, la Pruna, Prunamala, la Torre de la Pubilla i la Xartell.

Fins a les darreries del segle XVIII aquest municipi estava inclòs dins el terme de Subirats, separant-se'n definitivament l'any 1771. Des del segle XII hi existia una capella dedicada a Sant Sadurní. L'any 1700 s'efectuà un eixamplis de l'església, i altres restauracions efectuades al llarg del segle passat modificaren totalment l'antiga estructura. Arranjaments efectuats en època recent han acabat donant a l'església un caire de temple modern. Una capella romànica dedicada a Sant Benet subsisteix la barriada d'Espiells i una església dedicada a Santa Maria, Monistrol d'Anoia.

La via romana de Martorell a Vilafranca passava per aquesta vila i, fins que fou destruït en la darrera guerra civil, hi subsistia un pont romà situat a la barriada dita "Cap d'avall de la vila". Havia estat vila murallada i conserva una torrata convertida actualment en dipòsit d'aigua, i fins al 1967 hi havia tocant a l'esmentat pont romà, una portalada que fou desmuntada per a aixecar-la en un altre indret de la vila. Als d'afors, prop de can Guineu, hi ha les imprecises restes d'un castell dit de Vilarnau i que s'enrunà el 1828. A Monistrol i a Espiells hi avien existit torres de guaita, segons documents medievals que les esmenten.

D'aigua no en falta i a més de l'Anoia hi ha el Riudebitlles, l'Avernó (o de la Vernó), el Torrent de can Ferrer (amb embassament i tot) i altres rieres de curs intermitent. Hi ha les fonts del Cap-de-vall, la Xica, dels Horts, de can Ferrer del Mas, de Sant Domènec, de can Garriga, de la Mela, del Santet, del Fideuer i altres. La mina la Salut, a la Serra de la Xartell, abasteix la vila.

No és d'estranyar, doncs, que els molins fariners i paperers s'establissin a les riberes esmentades. Els paperers es construïren quasi tots a darreries del segle XVIII. Modernitzats o en ruïnes podem veure encara el de la Xartell, el Molinet, el de can Romeu, el de can Guineu i el Mollí del Racó.

Però la principal indústria és, naturalment, la xampanyera. Iniciada a últims del passat segle per la família Raventós de can Codorniu, ha proliferat de tal manera que actualment una quarantena de marques d'acreditats xampanyes i vins escumosos assortixen el mercat espanyol i s'exporten a l'estranger.

El començament de la Marxa té lloc a la vora d'una cruïlla de carreteres, en les afores d'un poble. Seguim la carretera en sentit ascendent, trobant a la nostra esquerra el pilò del Km. 6. Des d'aquest indret es comença a albirar un magnífic panorama, si el dia és clar. Uns quants metres més enllà del pilò, s'agafa a l'esquerra un camí pista bastant ample. El camí planeja. Quan el camí baixa brusquement s'agafa a la dreta un altre camí de carro, menys ample, que va planejant. Als pocs metres es deixa un desviament a l'esquerra, continuant pel mateix camí. Al cap de poc temps arribarem junt a una casa enrunada. Atenció: davant mateix d'aquesta casa hi ha una cruïlla de camins; agafem el camí descendent. Dels dos camins descendents que trobem agafem el de la dreta, en direcció a la fondalada que tenim davant. El camí va baixant suaument, deixant a la dreta un marge de pedres molt alt. Arribem al fons de la vall, que atravessem, fent el camí un giravolt de 180°. Tot just a l'altra banda, trobem una bifurcació. Agafem el camí de l'esquerra que va seguint el curs de la riera, baixant suaument. A la dreta deixem un pou. A l'esquerra tenim en el llit del torrent, un canyissar. El camí, al poc temps, comença a ascendir. A l'esquerra veiem una caseta enrunada. Pujant per entre unes vinyes, arribem a un canyissar i atravesant-lo se segueix per la vora d'una vinya en direcció a un rocalls proper. Arribats en aquest rocam, el pugem, deixant a la dreta un petit cucó que hi ha en un rierol. Dalt d'aquest rocalls, i ja en el mig del bosc, trobem un senderó, el qual seguim a la dreta, pujant. Alguns senderols que baixen els hem de deixar. El camí que hem de seguir sempre puja pel mig dels pins, quasi sempre carenejant.

Transcorreguts alguns minuts, i ja dalt d'aquesta petita carena, el camí planeja, tot sortint del bosquet. El senderó desemboca en un camí de carro. Veiem a l'esquerra i a la llunyania un castellot. A la dreta, i més amunt, tenim un caseriu. Immediatament tornem a desembocar en un altre camí de carro, seguint en direcció al castell. El camí és planer, passant pel mig de vinyes. Arribem a una cruïlla de camins situada en una àmplia collada. Deixem els camins de la dreta i esquerra, agafant el del mig, que devalla cap al fondo de la riera. Pocs metres després d'haver seguit aquest camí el deixem per agafar un corriol a l'esquerra que baixa molt fortament, pel mig del bosc, cap a la pròxima riera. El corriol que hem seguit desemboca en un ample revolt d'una pista per automòbils. Seguim la pista, creuant la riera mitjançant un pont. El camí-pista ara puja bastant. Quan ja som a les immediacions del castell, el camí comença a baixar suaument. Sota mateix de la fortalesa i en el fondal d'una petita riera, s'agafa un camí a l'esquerra que puja fortament per dessota el castell. Aquest camí, que en principi és bastant pedregós, passa després pel mig d'uns pilots de runa, trobant-se també restes humanes. S'arriba després a una placeta, i se segueix a la dreta on hi ha el control A.

No hi ha aigua
(Hi haurà refrescos)
Descans: 25 minuts

Del Control de Sortida
al Control Regularitat 1: 4,380 Km/h.

Del Control Regularitat 1 al Control A: 3,782 Km/h.

agrupació excursionista talaia

secció de muntanya

Hem sortit per la carretera dels Casots, prop de l'enllaç amb l'autopista. Després de seguir uns metres de carretera hem continuat pel camí-pista que porta a les terres de can Garriga, abandonant-la al poc per a dirigir-nos cap al casalot sense teulada conegut amb els noms de la Cantina i Casa de les Mines, per haver servit d'estatge al personal que treballava en unes immediates explotacions de lignit, abandonades per l'escassa rentabilitat.

Contornejarem la clotada formada per la capçalera del Torrent dels Casals passant a jrec d'un petit gorg. Torrent avall, en un lloc que, ens han dit, ha estat cobert per les obres de l'autopista, existia una deu termal intermitent coneguda per la Font Santa i que brollava a llargs intervals, entre els 23 i els 40 anys, segons les últimes observacions i a una temperatura de 31°.

Una forta pujada ens ha situat dalt d'un collet divisor d'aigües i que forma part de la serreta on culmina el gran turó situat entre Sant Sadurn i Subirats, anomenat Pujol d'en Figueres o Muntanya del Cocodril per la seva semblança a un gran sauri. Al cim d'aquest turó es veuen marges i restes d'edificacions entre les quals es troba gran quantitat de ceràmica ibèrica, fets que demostren l'existència d'un antic poblat en aquelles altures d'ample horitzó a vigilar.

Davallant del collet ens dirigirem cap al barranc de Subirats, seguint-lo per un camí-pista fins al peu dels penyals del castell, on hem continuat per la drecera que hi puja. Travessarem un sector on es veien restes ossies procedents del antic cementiri que ha estat transformat. Hem fet cap a la restaurada capella i rectoria de Sant Pere, on hi havia el control A.

Del Castell de Subirats se'n té esment documental l'any 917. En el segle XI fou del domini de Mir Geribert, el "príncep d'Olerdola", succeint-lo en la pertinença el seu fill Arnau Mir. El 1132 era de Jordà de Sant Martí, fill d'Arnau Mir.

Segons documents testamentaris i de fogaigament pot comprovar-se que el seu domini passà a mans de diversos senyors. El 1167 s'esmenta en Ramon de Subirats. El 1241, Guillem de Subirats. El 1295, Guillem de Peguera i la seva esposa Elisenda. El 1324, Berenguer de Vilaragut i Saura de Mallorca, aquesta darrea vídua d'en Pere Galceran I de Pinós. El 1358, el hereu de Ramon de Riusec. El 1365-1370, Berenguer d'Abella. El 1359, Ramon Alemany de Cervelló i el 1477, Roderic de Perea.

El rei Ferran el Catòlic, el 1493, el declarà incorporat a la Corona, i el 1498 n'era senyor en Miquel Joan Gralla, mestre-sala del monarca. La família Gralla mantingué drets sobre el castell i terme durant molts anys i en forma decreixent. Finalment el castell fou enderrocat en la guerra de Separació, pel marquès de los Velez.

I.ª Marxa Intersocial d'Orientació per Descripció

Dia 10 de Març de 1974

Comarca ALT PENEDES

Del Control A al Control B

Se surt per un ample camí que ascendent suaument, va vorejant les restes de l'antic castell. Pocs minuts després trobem una cruïlla de camins. Agafarem el del centre que es dirigeix a un pla on hi fan treballs d'explanació. Hi ha senyals. Ara agafarem un corriol que va pujant per la carena suaument. Darrera nostre van quedant les restes de l'antic castell. A l'esquerra i al fons es veu tot el pla de l'Anoia. Aproximadament, al cap de 10 minuts d'anar per aquest corriol, arribarem al capdamunt de la carena i començarem a baixar sense deixar el camí que seguïem. Pocs metres més i el camí es va eixemplant. Faldejant i pujant arribem en un lloc on el bosc s'acaba. Aquí hi ha una bifurcació. Agafarem el de l'esquerra que és un corriol, que va en direcció a unes penyes. Aquestes penyes les voregem, enfilant-nos poc després per uns petits penyals quasi verticals. El corriol segueix per sobre el rocalls, quedant a la dreta un camp d'arbres fruiters. El corriol de seguida es dirigeix cap a la dreta pel mig dels arbres fruiters. Un cop passats aquests arbres trobem un altre rocalls. Hi ha senyals fins arribar a un camí ben marcat a la dreta. Aquest camí va ascendent lleugerament sense parar pel mig del bosc. Arribats a una bifurcació agafarem el camí ample que continua ascendent, deixant el que baixa cap a la dreta. Seguirem per aquest camí fins a trobar un altre bifurcació. Aquest cop agafarem el de la dreta que puja a una trifurcació, agafant el de l'esquerra, anem passant pel mig del bosc, que puja ample. Anem seguint el que podríem anomenar camí principal. El camí no para de pujar.

Algun temps després arribem pràcticament al capdamunt d'una carena. Un cop arribats en aquesta carena el camí comença a planejar i devallar suaument. Trobem una bifurcació i seguim a la dreta. Arribem poc temps després en una clariana del bosc, on hi ha un avenc (lloc on hi ha una autoneutralització de 5 minuts).

Anem seguint el camí avall. Pocs metres després de passar per l'avenc hi ha una bifurcació. Agafarem el camí de l'esquerra, el qual va planejant. Anem seguint el camí marcat, deixant a la dreta un camí esborradic. Després a l'esquerra en deixem un altre poc marcat. El camí ara va baixant suaument i agafem una pista forestal. Anem baixant. A una cinquantena de metres la deixem: anem per la dreta amb camí de carro. Després d'alguns minuts d'anar per aquest planer camí, passem pel costat d'una torre d'alta tensió elèctrica, que ens queda a l'esquerra. Al cap de poc temps trobem a l'esquerra, i en sentit contrari, una bifurcació, però agafem el camí que devalla suaument. Durant bastant temps hem anat seguint aquest camí i arribem en un lloc on el bosc s'aclearix. Els pins ja són pinyoners. El camí que hem de seguir sempre és el més ample i més marcat. Es veu un poble. Arribant davant d'una casa agafem un corriol a la dreta que, passant pel costat de la casa, arriba al Control B. Hi ha aigua.

Descans: 15 mnuts.

Del Control A al Control Regularitat 2: 3,270 Km/h.

Del Control Regularitat 2 al Control B: 4,267 Km/h.

12

agrupació excursionista talaia

secció de muntanya

Haurem fet un breu descans al Castell de Subirats per tal d'esmorzar o contemplar l'extens panorama que s'albira des d'aquella altura de 304 m. També haurem pogut veure les restauracions que s'efectuen en aquell conjunt. La capella és dedicada a Sant Pere i és d'origen romànic, conservant-se bons vestigis. També hi és venerada la Verge, de la qual havia existit una notable talla anomenada de la Font Santa, relacionada amb la deu anteriorment esmentada. Anualment, el 1er. de maig, se celebra l'aplec al castell de Subirats. La gent del terme i la rodalia en diuen l'Aplec de la Font Santa i del Pa i l'Empenta.

Fa pocs mesos, en el curs de les obres de restauració, es trobà un sarcòfeg de pedra que contenia restes humanes, i que hom ha deduït que havia estat rebuïdat en època medieval utilitzant una columna miliar romana. Com a altar de la capella podem veure el basament d'una antiga premsa d'oli.

El municipi de Subirats és el de més extensió del Penedès, amb una superfície de 55'78 km². i uns 2.600 habitants repartits entre els agregats i barriades de ca l'Avi, cal Pau Xic, can Bas, can Bosch d'Anoia, can Llopart de la Costa, can Ravella, can Rossell, carrer de cal Butifarra, carrer de Cantallops, carrer de l'Altra banda, carrer d'en Rovira, cases de l'Almirall, cases d'en Batista, cases d'en Cartró, els Casots, corral d'en Mestre, Lavern, l'Ordal, el Portatge, el Revat, Sant Esteve, el Senyoret, Subirats, Torre-ramona, i el Vidre. L'Ajuntament està radicat a Sant Pau d'Ordal, i l'antic nucli de Subirats és l'únic que és totalment deshabitada. Fa pocs anys encara hi residia una família.

De la fortalesa en queda un llenç de la torre de l'homenatge i algunes muralles que anàvem veient tot prosseguint la cursa. Passades les restes del Castell hem seguit per un camí carener que retomba per sobre la capçalera del fondal del castell. Al lluny es veia el caseriu dels Casots i prop d'aquest el de can Llopart de la Costa amb una altra torre medieval tronco-cònica. Passada la Plana de la Giramola el camí carener ha esdevingut pista forestal, transformació ben recentíssima. Un cop abandonada la pista ens trobem en una planura on s'obria la boca d'una cavitat dita l'Avenc d'Ordal i que dona nom al turó en el faldar del qual és situada. Es una cova-avenc de pis inclinat i de fàcil accés, i mostra vestigis d'haver estat utilitzada com a corral de bestiar en una època no massa llunyana en què pastors amb llurs ramats recorrien aquests paratges.

Tot davallant podíem veure com l'arbreda sofria un canvi, passant la cursa per entre alts pins pinyoners. El bosc ha finit de sobte i ens hem trobat enfront del maset d'en Parellada, on estava situat el control B.

I.ª Marxa Intersocial d'Orientació per Descripció

Dia 10 de Març de 1974

Comarca ALT PENEDES

Del Control B al Control C.

Se surt del Control a l'esquerra per un camí de carro ascendent que enllaça amb un altre camí més ample. Anirem seguint aquest camí més ample fins a trobar un corriol que agafarem a l'esquerra. Aquest corriol, que en principi puja, després es fa planer. Haurem d'anar seguint sempre el camí més marcat. A l'esquerra en deixarem algun en sentit contrari. Arribem a una àmplia bifurcació, agafant el camí de la dreta. Pocs metres després, es troba a mà dreta un camí en sentit però no l'hem d'agafar. Uns metres més amunt, i enfront mateix d'una mulassa, agafarem un camí a l'esquerra. El camí puja pel mig de la boscuria. Al cap d'uns minuts arribem a una bifurcació, seguint en sentit descendent cap a l'esquerra. Poc temps després trobem una bifurcació, agafant el camí de la dreta. Seguint per aquest camí, bastant marcat, trobarem alguns camins esborradicós a l'esquerra i a la dreta, però no els hem d'agafar. El camí va pujant lleugerament durant bastants minuts. Arribem a un collet on deixem a l'esquerra un camí que baixa fortament. Hem d'atravessar el collet i hem de pujar per un camí de llenyataires que puja molt; és pedregós. Quan ja estem dalt la falda, el camí fa un giravolt de 180°, continuant pujant per la mateixa falda. Es troba després d'algun temps una bifurcació i se segueix a l'esquerra, que puja bastant. Continuem anant per la cresta de la muntanya. Quan ja es va suavitzant la pujada, es desemboca en un ample camí. Se segueix a la dreta, pujant. Aquest camí ja no el deixarem fins arribar al cim de la muntanya, on està col·locat el Control C.

No hi ha algua.

Descans: 15 minuts.

Del Control B al Control Regularitat 3: 4,686 Km/h.

Del Control Regularitat 3 al Control C: 2,994 Km/h.

agrupació excursionista talaia

secció de muntanya

El maset d'en Parellada formava part d'una extensa hisenda la casa pairal de la qual es troba en el poblet de l'Ordal. Podem veure les cases del poblet des del control, i tot prosseguint la marxa. L'agregat de l'Ordal és dividit en quatre barriades situades al llarg de la carretera N-340, que transcorre per l'antic camí reial construït per ordre de Carles III. Les barriades són can Ravella, Sant Esteve, el Vidre i l'Ordal. Can Ravella és una barriada de cases entorn de la qual dona nom al conjunt. La família Ravella residia a l'Ordal des de temps immemorial i eren propietaris de grans extensions de terreny en el terme. Alguns d'ells havien estat batlles del Municipi de Subirats i fins i tot Familiars del Sant Ofici. A començos del passat segle s'extinguí la línia directa d'aquesta família i n'esdevingueren successors els comtes d'Olzinelles, els quals conservaren i renovellaren la casa pairal convertint-la en residència palau.

Sant Esteve és un nucli arredossat entorn de la capella parroquial. Els Ravelles construïren la primera capella, possiblement a començos del segle XV. El curs del temps envellí el temple que arribà a amenaçar ruïna, essent precis construir-ne un altre de nou i més espaiós, fet que després de moltes vicissituds es consumà l'any 1929.

El Vidre és un agrupament de cases al costat d'una antiga indústria vidriera inaugurada l'any 1833 i que persistí fins el 1933, exactament una centúria. Hi treballaven uns quaranta homes i utilitzaven com a una de les matèries primes la "sal de llop", calcita cristallitzada, força abundant en la zona de l'Ordal. Tot explotant una d'aquestes pedres es descobrí l'obturada boca de l'Avenc dels Esquirols, prop del coll d'Ordal.

L'Ordal és el nucli de cases que es troba més prop del coll. Hi ha diversos establiments on els conductors, especialment camioners, fan parada i fonda. Sembla que la competència de la nova autopista no hagi minvat massa el trànsit per la ruta anterior. El nucli de l'Ordal és el més nodrit del conjunt.

Tot sortint del maset veiem les cases de can Parellada de l'Ordal a la part oposada de la riera de Bruja o del mas Granada. Hem seguit un camí carener (pista forestal en alguns sectors) que ens ha portat a una clariana al peu del Montcau. Allà hem deixat la pista que devallava en direcció a l'enrunat corral de la Ginebreda, que veiem al lluny, i per un costerut i llarg corriol hem emprès l'ascensió del Turó de Montcau, fins a guanyar el cim, situat a 643 m. d'altura, fent de fita divisòria entre els termes de Subirats i Gelida i on hi havia el control C.

I.ª Marxa Intersocial d'Orientació per Descripció

Dia 10 de Març de 1974

Comarca ALT PENEDES

Del Control C al D.

Sortim d'aquest Control per un corriol que va seguint l'ampla carena en sentit perpendicular al que veníem. Aquest camí va baixant bastant, fent contínues voltes. Arribem després d'un cert temps a un collet, on veiem les primeres mostres d'un bosc cremat. Aquí hi ha una bifurcació i seguirem pel camí del mig. Algunes estones després i quan ja estem a l'altra banda del collet, el camí es torna més ample i va pujant suaument. Faldejant la muntanya, el camí passa pel mig del bosc cremat.

Alguns miunts després arribem a un petit collet, en el qual empalmem un camí que ve travesser. Agafarem el ramal de l'esquerra. Anant seguint per aquest camí, que és bastant ample, trobarem a l'esquerra un o dos camins bastants esborradifos, que no s'han de seguir. Temps després arribem a un altre collet. En aquest lloc trobem un camí a la dreta que no s'ha de seguir, sinó que n'hem d'agafar després un altre, també a la dreta, en direcció al bosc que no està cremat. Aquest camí va baixant suaument. Seguint aquest camí farem cap a un revolt d'una pista d'urbanització. Seguim aquesta pista cap a la dreta, o sigui en el mateix sentit que veníem. Breus moments després trobem una bifurcació i agafem el ramal de l'esquerra que baixa. Aproximadament a uns 80 metres de la bifurcació, s'agafa un corriol a l'esquerra, que estarà marcat amb senyals. Aquest corriol va baixant primer i planejant després, passant sempre pel mig del bosc cremat. A la nostra dreta tenim durant el trajecte una vall molt estreta i fonda.

Després de molta estona d'anar per aquest camí, trobarem una bifurcació. Seguirem per la dreta en sentit descendent. El camí, després de bastant temps d'anar devallant suaument, arriba prop un fondet on inicia una forta devallada en direcció al fondo que tenim a la dreta. En aquest trajecte hi haurà les degudes senyals.

Un cop arribats al fons de la vall, hem de seguir en sentit descendent per un corriol. Hem d'anar baixant per la banda dreta de la riera. El camí es fa més ample i marcat a mesura que avancem. Hi ha alguns trams que fan pujada, però generalment és descendent. Per fi, ja hem deixat enrera el bosc cremat i ara ja passem pel mig d'arbres verds. En alguns punts a la dreta, es veuen alterosos cingles.

Bastant temps després d'anar per aquest camí, s'arriba a uns plans. Hem d'agafar un camí que travessa aquests plans. Quan s'acaba el pla, el camí és més ample. Va fent pujades i baixades fins que travessa la riera que portàvem a la banda esquerra. Un cop creuada la riera, anem seguint, deixant la riera a la dreta. Aquest camí, que va pujant, desemboca algun temps després en un revolt d'un ample camí-pista que seguirem en sentit descendent. Després d'haver anat per la pista uns cent metres, agafem un corriol a la dreta en sentit com si baixéssim a la riera. Després d'algun temps d'anar per aquest corriol, i quan ja s'ha fet més marcat, s'agafa en sentit contrari el segon corriol més fresat a la dreta. Aquest corriol baixa cap a la riera, passant pel costat d'un petit pla. Després es dirigeix planejant cap a una propera font on es troba el Control D.
Hi ha aigua

Descans: 15 minuts.

Del Control C al Control Regularitat 4: 4,336 Km/h.

Del Control Regularitat 4 al Control 5: 3,697 Km/h.

Del Control Regularitat 5 al Control D: 4,260 Km/h.

agrupació excursionista talaia

secció de muntanya

Si el dia ha estat clar, des del Montcau haurem pogut contemplar una extensa panoràmica de la planura on limiten les comarques del Penedès i del Baix Llobregat, amb les muntanyes de Montserrat al fons i amb un darrer terme de les nevades serralades del Cadi i els Pirineus. El Montcau (el nom del qual vol dir muntanya calva o pelada) no és el cim més alt de la serra que parteix de les conques de l'Anoia i Riera de Rafamans. La major altura correspon al Puig d'Agulles (652 m.: cim punxegut que veiem enfront nostre tot baixant del Montcau. El camí carener entre aquest turó i el coll del Trencall d'Amunt ha transcorregut en part entre arbres i vegetació socorrimada pels incendis del passat estiu. El camí passava per sota el Roc de Forrellac i al Trencall d'Amunt seguïem per la pista d'una urbanització, deixant-la als breus moments i continuant per un sender que baixava suauement pel mig d'un bosc completament calcinat. A la nostra dreta es dreçaven les altes cingleres del Pujol de Mitjorn i de ca l'Oller. En un d'aquests penyals es veia la boca d'una cavitat.

L'itinerari ha fet cap al llit del Torrent de Vallverdina. La vegetació espessíssima d'aquesta fondalada impedié que les flames la devoreassin, fet que confirma l'opinió d'alguns experts en l'extinció d'incendis forestals, que afirmen que les flames s'estenen ràpidament per les zones de bosc esclarissat y matolls eixarreïts. En aquest fondal hi és abundós el cirerer d'arboç i fins i tot hem vist algun boix grèvol, arbust que acostuma a trobar-se a altures bastant superiors.

Seguint per la riba dreta del fondal que discorre al peu de les cingleres de ca l'Oller, hem passat pel costat de les ruïnoses parets del mas de Vallverdina i un xic més enllà pel trencall que puja a ca l'Oller de la Muntanya, antiga masia del terme de Gelida, prop de la qual s'han trobat vestigis d'una estació ibèrica.

Hem creuat la riera passant a la riba esquerra, i després de transcorrer uns moments per un camí pista, l'hem deixat per seguir un corriol descendent que passava per sobre uns horts d'hortalisses i després de fer algunes giragonses ens ha conduït a la Font Freda, on estava situat el control D. Aquesta font no és precisament la més freda del terme de Gelida, ja que brolla a una temperatura de 15°, mentre que la Font Saborida ho fa a 14°.

I.ª Marxa Intersocial d'Orientació per Descripció

Dia 10 de Març de 1974

Comarca ALT PENEDES

Del Control D al Control d'Arribada.

Sortim del Control D per un camí que puja. Al cap d'alguns metres d'anar per aquest camí, s'arriba a una pista bastant ampla i se seguix baixant. Poc després d'una curva agafem un camí de carro ascendent a l'esquerra, deixant, per tant, la pista que seguïem. Anem seguint aquest camí que va paral·lel a la pista. Veiem a la dreta un pont per on la pista que abans seguïem creua la riera. Trobem una bifurcació i agafem el camí de l'esquerra que puja. Després planeja i arriba a un camp d'oliveres. Aquí s'agafa un corriol que baixa. Passem al cap de poc temps pel mig d'unes alzines. Després atavessem una feixa i fortament baixant es dirigeix cap a la riera. Atravessem la riera mitjançant unes pedres. Un cop creuada la riera pugem una mica. Passem pel mig d'un pla i anem a desembocar a un camí, davant d'una caseta. Aquest camí s'agafa pujant fortament, deixant un corriol a la dreta. El camí desemboca, després de pujar durant bastant de temps, en un camí molt ample, justament en un collet. Aquesta pista la seguirem en sentit descendent. A l'esquerra es veu una pinada molt bonica. El camí que seguim ja no el deixarem fins a desembocar en una carretera. Seguirem la carretera cap a la dreta. Arribarem després de breus moments a una ben arreglada font, que és situada a la dreta de la carretera que seguim. Aquesta font és el Control d'Arribada i, per tant, el final de la Cursa.

Hi ha aigua.

Del Control D al Control Regularitat 6: 4,266 Km/h.

Del Control Reg. 6 al Control Arribada: 4,052 Km/h.

**agrupació
excursionista
talaia**

secció de muntanya

I.ª Marxa Intersocial d'Orientació per Descripció

Dia 10 de Març de 1974

Comarca ALT PENEDES

Sortint de la Font Freda hem seguit un sector de l'anterior camí-pista, deixant-lo després per fer una marradeta que allunyant-nos d'aquella via ens ha conduït novament al llit del torrent de Vallverdina, travessant-lo en les immediacions d'una caseta d'un motor-bomba. Retrobem el camí-pista dalt d'un collet. Passat aquest veiem per sota nostre i a l'esquerra la carretera de Sant Sadurn a Gelida. Prop de la carretera hi ha la font de Can Torrents i algun establiment dels especialitzats en menjars a la brasa. Per sobre nostre i a la dreta, haurem vist la gran masia de can Torrents i poc més enllà haurem desembocat a la carretera, seguint-la en direcció a Gelida fins a la font de Cantillepa on finia la marxa.

La vila de Gelida és situada a 195 m. d'altura i compta amb uns 4.000 habitants. Pertany a la comarca de l'Alt Penedès, i a més de la vila en el terme hi ha els agregats o barriades de can Martí Vell, l'Estació, l'Hostal de les Cases Noves, els Tarongers, el Puig, Sant Salvador i la Valenciana. L'església parroquial és dedicada a Sant Pere i la primera pedra fou col·locada l'any 1857 en el lloc on fins aleshores hi havia existit una capella dedicada a Sant Miquel. A dalt del Castell subsisteix l'antiga parròquia, avui dia en curs de restauració, també dedicada a Sant Pere. La seva construcció data del segle X, amb restauracions i eixamplis posteriors, essent qualificada la seva arquitectura com a visigòtica. A la barriada del Puig hi ha una capella romànica dedicada a Santa Magdalena.

Hi ha diverses masies datades documentalment al segle XV. Entre elles destaca can Llopart de Baix, que conserva un bell finestral gòtic. Dins la població hi ha l'edifici dit Casa dels Senyors, espaiós casal amb portalada de mig punt coronat per l'escut de la família Bertrand, i amb garites cantoneres. Al barri dels Tarongers hi havia existit una casa dita darrerament ca la Maria, que tenia un finestral gòtic, edifici que fou enderrocat el 1967. Un casal gòtic que encara subsisteix és el de la Ferreria, construït vers l'any 1264 per Guillem de Cervelló.

Hom opina que el nom de Gelida pot derivar de l'existència prop de la masia Pasqual d'uns pous de l'època dels romans, destinats a guardar-hi el glaç. També en podria ser origen les nombroses fonts existents en el terme i en les seves immediacions, algunes d'elles d'aigua fresquíssima. Hem anotat les fonts del Tast Flandes, les Febres, la Cauma, Saborida, cal'Oller, del Senyor, can Volta, mas Granada, Ginebreda, Noguer, can Torrent, Cantillepa, can Rossell, Hort Nou, Sant Miquel, Barbuda, Vallverdina, Tore de la Rosella, can Sàbat, Canyeta, del Racó, can Panyella, del Ferrer, can Xim, l'Avellaner, Salamandra, can Cases i dels Masets. Tanta abundància de fonts i el clima sanitos han fet de Gelida un dels llocs predilectes com a zona residencial, establint-se ja a principis de segle algunes "torres" senyoriales de famílies benestants barcelonines. Darrerament han proliferat els xalots i zones urbanitzades entre les barriades de la Valenciana i cal Martí Vell.

Des de la font de Cantillepa podem veure, i pujar-hi si ens abelleix, les restes de l'antic Castell y Església de Sant Pere. El primer esment que es té d'aquesta fortalesa és del 963. Diversos feudals senyorejaren en el domini del castell al llarg dels segles. El 998 era propietat del monestir de Sant Cugat, al cenobi del qual l'havia cedit Enyec Bonfill. A començos del segle XI sofrí l'escomesa d'una razzia sarraïna que, entrant pel Penedès arribà al Llobregat, fins a Manresa. El 1063 era de Gerbert, que l'havia obtingut, sembla, del seu avi Bonfill. El 1095 n'era senyor Guerau Alemany, que l'havia heretat del seu oncle el bisbe Umbert Alemany. El 1108 sofria novament l'escomesa i incendi per part dels sarraïns. el 1226 era propietat de Guillem de Cervelló i el 1229 d'en Guerau de Cervelló, família que senyorejà aquest i molts altres castells del Penedès, fins que vers l'any 1297 vengueren el castell de Cervelló i segurament el de Gelida al rei Jaume II. El 1327 hi senyorejaven Arnau Roger, fill de la comtesa de Pallars. El 1347 era de la família dels Montcada i el 1358 el jutge d'Arbores (Cerdanya). En el fogatge de 1365-1370 hi veiem a Berenguer Bertran, la família del qual senyorejà durant centúries el castell. El 1497 hi havia de senyor n Jaume Destorrent i muller Violant Bertran. El 1500 era d'en Francesc Bertran i el 1549 de Joan Erill i Marquesa Bertran. Del 1553 al 1564, d'Enric Despalau i esposa Anna Erill. Hi tenia drets el 1567, Francisc Sal-

(Segueix al darrera)

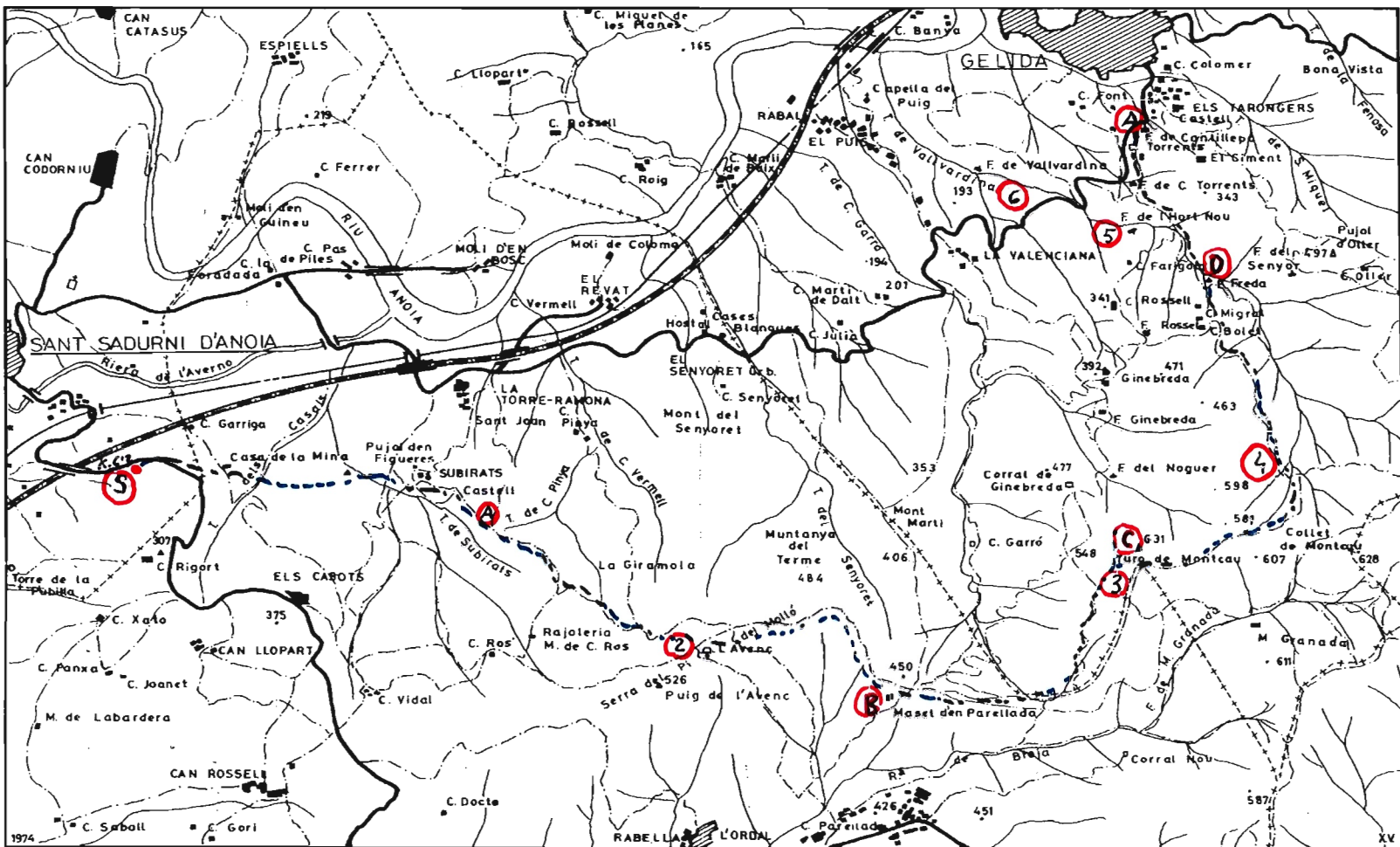
bà i de Vallseca. El 1581, Maria de Perapertusa i el 1583 Marquesa Salbà i Despalau. En la guerra contra Felip IV, el castell fou defensat amb valentia. El 1676 era nomenat el batlle de Gelida per la intervenció del noble Antoni de Perapertusa Vilademany i de Cruïlles, vescomte de Joc, possiblement fill de Blanca Despalau que el 1632 era senyora del Castell.

El 1780 era destruït en gran part, possiblement per ordre de Felip V, i el Rector sol·licità extreure'n pedra per a bastir el campanar, al senyors Josep Antoni de Marimon Fernández de Velasco i Reguer, marquès de Cerdanyola i compte de Revilla, i a Domènec de Dalmau i Mas. Els darrers senyors jurisdiccional de Gelida foren el marquès de Cerdanyola i Teresa de Dalmau, els quals el 1828 sostenien plets amb el Rector. Actualment l'Ajuntament ha adquirit el vetust castell i ha constituït un Grup Local dels Amics del Castell, el qual s'ha proposat protegir la fortalesa. En el curs de les obres de restauració de la capella i excavacions al castell han estat trobades dues tombes antropomòrfiques, de les dites olerdolanes, una en el clos de l'antic cementiri, davant l'església preromànica, i l'altre a l'interior del temple. Aquestes tombes excavades a la roca ja havien estat esmentades a l'any 1875, ignorant-se fins ara el seu emplaçament.

Si bé la població és agrícola, hi és importantíssim el sector industrial amb la llarga tradició que hi constitueixen les papereres, els inicis de les quals daten de les darrereries del segle XVIII, quan proliferaren aquests establiments d'energia hidràulica al llarg de l'Anoia i els seus afluents. Anteriorment ja hi havia els antecedents dels vells molins fariners. A més de dues fàbriques de paper, n'hi ha una d'alcohol i una de sedes. Des de per allà l'any 1925 hi ha un funicular accionat per cable que uneix la població amb el barri de l'Estació, amb un desnivell de 100 m., longitud de 400 i una pendent parabòlica que oscil·la entre els 8,8 a 22,5 per cent.

BIBLIOGRAFIA CONSULTADA

- Nomenclator de Pobles i Poblets de Catalunya. C. E. C. 1964.
- Les Comarques Catalanes. J. M.ª Gavín. Butlletí Associació Pnal., Caixa de Pensions.
- Els Castells Catalans. Vol. III. R. Dalmau, editor.
- Sant Sadurní d'Anoia. Pelegrí Torelló i Borràs. 1909.
- Gelida. P. Torelló i F. Peracaula. 1906.
- Sant esteva d'Órdal. Josep Raventós, Pvre. 1968.
- Gloses històriques d'Olesa de Bonesvalls. Salvador Misser, Pvre. 1953.
- Cins Esglésies Gelidenques. E. Caraff i J. Civil. 1972.
- El Paper a les Terres Catalanes. J. M.ª Madurell. 1972.
- Órdal. Guia cartogràfica. Editorial Alpina. 1972.
- Periodicitat de la Font Santa. M. Faura i Sans. Butlletí C. E. C. 1922. Vol. XXXII.
- Font Santa en nostre Penedès. Revista Penedès. Juliol-Agost 1921.
- El Funicular de Gelida. But. Asso. Alum. Obrers Vilanova i la G. Agost 1924.
- La restauració del Castell de Subirats. R. Bosch de Noya. Penedès. 12-1-74.
- Programa-butlletí del III Aplec Excursionista de Germanor a Gelida. 12-6-32.
- Programa-butlletí de l'Aplec al Castell de Subirats. 28 abril al 1 maig 73.
- Periòdic «La Vanguardia Española». 26-8-56, 30-11-66 i 10-6-67.
- Periòdic «El Correo Catalán». 11-4-71, 15-4-71 i 30-4-72.

SENYALS CONVENCIONALS

NUCLIS DE POBLACIO

GELIDA - Municipi
CAN ROSSELL - Caseriu
c. Gori - Masia

VIES DE COMUNICACIO

Autopista
Carretera
Cami de carro

ALTRES

Limit de municipi
Rieres
Linea de ferrocarril

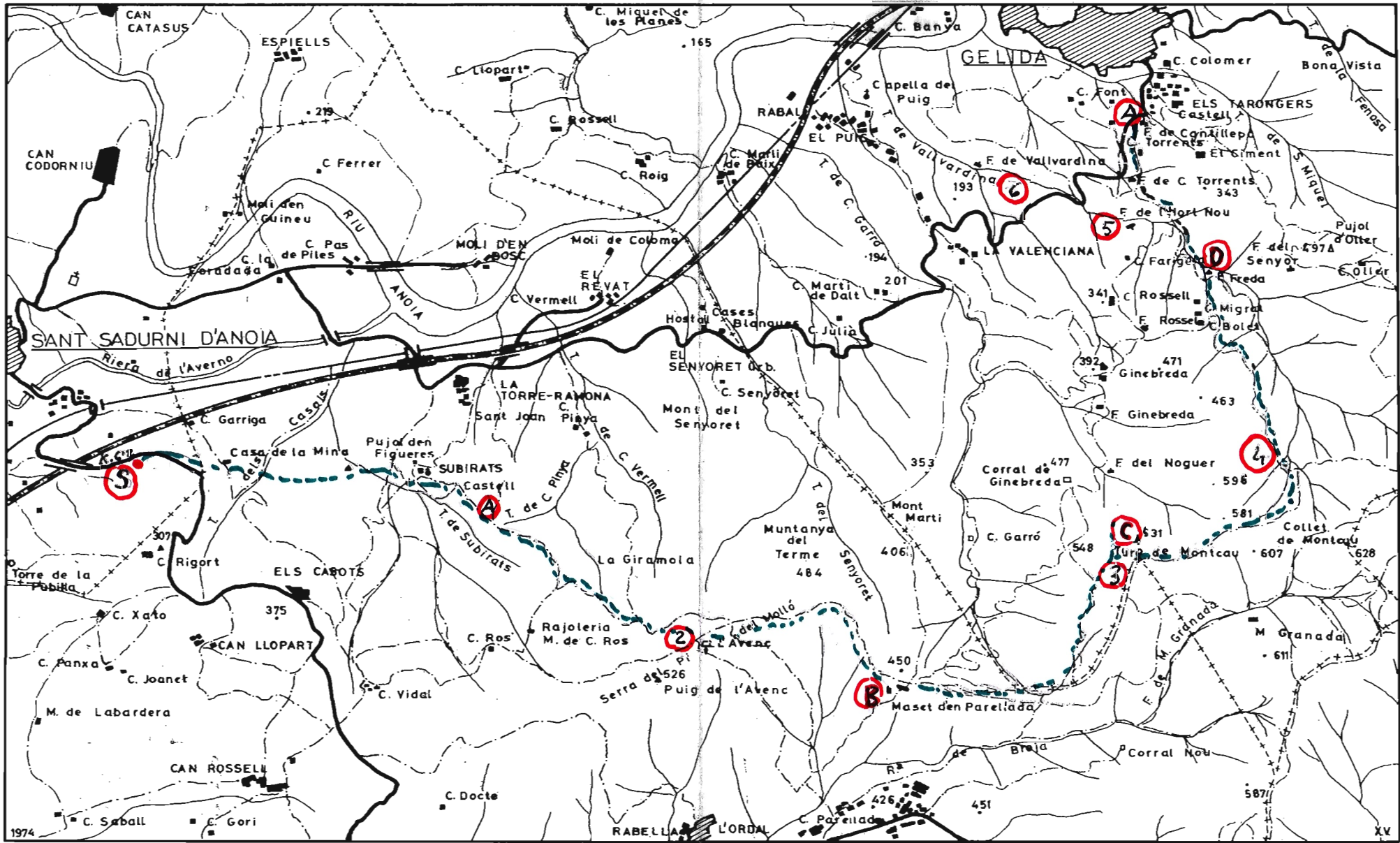
ESCALA

1:25000

ITINERARI SANT SADURNI D'ANOIA - GELIDA

I MARXA INTERSOCIAL - XVI Marxa Social d'Orientació per Descripció

NO MARÇ 1974

SENYALS CONVENCIONALS

- NUCLIS DE POBLACIO**
- GELIDA - Municipi
 - CAN ROSSELL - Caseriu
 - c. Gori - Masia

- VIES DE COMUNICACIO**
- Autopista
 - Carretera
 - Cami de carro

- ALTRES**
- Limit de municipi
 - Rieres
 - Linea de ferrocarril

ESCALA
1:25000

19

A.E. TALAIA
 XVI Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció
 I Marxa Intersocial 10 de Març de 1974

Agrupació Excursionista Talaia

XVI SOCIAL PER DESCRIPCIÓ - I INTERSOCIAL

10 març de 1974

Garraf- Alt Penedès

Control de Sortida- Control A	1460 metres	--20 minuts
" Neutralització A - "p. 1	946 "	--15 "
" pas 1 - control pas 2	2072 "	--38 "
" " 2 - Neutralització B	1778 "	--25 "
" Neutralit. B- pas 3	1094 "	--14 "
" pas 3 - Neutralització C	1098 "	--22 "
" Neutralit.C- pas 4	1879 "	--26 "
" pas 4 - control pas 5	1294 "	--21 "
" pas 5 - Neutralit. D	1278 "	--18 "
" Neutralit. D - pas 6	711 "	--10 "
" pas 6 - Arribada	743 "	--11 "
	14.353	220 "

3 hores-40 minuts.

A.E. TALAIA

XVI Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció
I Marxa Intersocial 10 de Març de 1974

Dades tècniques de la I Marxa Intersocial d'orientació i Regularitat per Descripció

Control de sortida, situat en el Km. 6,200 de la carretera de St. Sadurní a l'Ordal. Controls: J. Blanes i muller, T. Muela, M. Pamies, A. Baig, D. Margalet i J. Ferrer.

Control Neutralització A, situat a un collet. Controls: A. Penna, X. Salleres. Long. trajecte 1.460 m. Horari: 20 minuts. Terme mitjà: 4,380 km/hora.

Control Neutralització A, situat en el Castell de Subirats. Controls: J. M.ª Plana i muller; J. Molins i muller. Long. trajecte: 946 m. Horari: 15 minuts, terme mitjà: 3,782 km/hora.

Control Regularitat 2, situat prop de l'Avenc. Controls: J. Gudin, L. Daviu. Long. trajecte: 2.072 m. Horari: 38 minuts. Terme mitjà: 3,270 km/hora.

Control Neutralització B, situat en el Maset d'en parellada. Controls: A. Llurba i muller; R. Martí i muller; N. Quadras, C. Borrego, R. Muela. Long. trajecte: 1.778 m. Horari: 25 minuts. Terme mitjà: 4,267 km/hora.

Control Regularitat 3, situat en un collet prop de Montcau. Controls: C. Massana i J. Planas. Long. Trajecte: 1.094 m. Horari: 14 minuts. Terme mitjà: 4,686 km/hora.

Control Neutralització C, situat en el cim del Montcau. Controls: I. Poch, A. Rion, C. Soler i J. Rafols. Long. trajecte: 1.098 m. Horari: 22 minuts. Terme mitjà: 2,994 km/h.

Control Regularitat 4, situat prop d'una urbanització del Tren-call d'Amunt. Controls: A. Cam-

pillo i muller. Long. Trajecte: 1.879 m. Horari: 26 minuts, terme mitjà: 4,336 km/hora.

Control Regularitat 5, situat en el fons de la Riera de Vallverdina. Controls: J. R. Sabrià i N. Jorba. Long. trajecte: 1.294 m. Horari: 21 minuts, terme mitjà: 3,697 km/h.

Control Neutralització D, situat a la Font Freda. Controls: J. Julià i muller, M. Prats, D. Sanmiguel i muller, i acompanyants. Long. trajecte: 1.278 m. Horari: 18 minuts, terme mitjà: 4,260 km/hora.

Control Regularitat 6, situat a la vora de la Riera de Vallverdina. Controls: D. Vidal i muller. Long. trajecte: 711 m. Horari: 10 minuts, terme mitjà: 4,266 km/hora.

Control arribada: Situat a la Font de Cantillepa, a Gelida. Controls: J. Blanes i muller; T.

Muela, M. Pamies, D. Margalet, B. Forgas, T. Moya, i Delegat Federatiu Sr. Cusó. Long. trajecte: 743 m. Horari: 11 minuts. Terme mitjà: 4,052 km/hora.

Coordinació de controls: J. Viarella, V. Carbonell i J. Alegret.

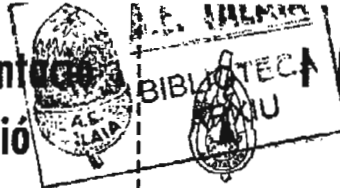
Tancament de marxa: J. Ferrer i A. Baig.

La prova es realitzà en una diada de cel tapat i amb boires que impediren contemplar el panorama a certa distància, ja que fins i tot la propera serra de Montserrat quedava molt difusa. No es produïren incidents ni embarrancades catastròfiques entre els equips participants. Tan sols hem d'anotar la dificultat d'algun equip d'interpretar alguna paraula de tipus comarcal, com "cocó" (bassiol excavat a la roca) o "mulassa" (cabana de pedra seca) fet que haurem de tenir present en futures edicions.

A.E. TALAIA
 XVI Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció
 I Marxa Intersocial 10 de Març de 1974

I Marxa d'Orientació
 per Descripció

Marxa d'Orientació
 per Descripció

DORSAL		NOMS _____		
		ENTITAT _____		
Control	Hora Pas	TEMPS		Punts
		Efectuat	Oficial	
Arribada				
R6				
D				
R5				
R4				
C				
R3				
B				
R2				
A				
R1				
Sortida				
PENALITZACIONS				
TOTAL PUNTS				

DORSAL		NOMS _____		
		ENTITAT _____		
Control	Hora Pas	TEMPS		Punts
		Efectuat	Oficial	
Arribada				
R6				
D				
R5				
R4				
C				
R3				
B				
R2				
A				
R1				
Sortida				
PENALITZACIONS				
TOTAL PUNTS				

A.E. TALAIA

XVI Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció I Marxa Intersocial 10 de Març de 1974

Clas.	Dorsal	Noms	Entitat	Punts
1	31	J. Lerin - Carme Calaf	C. E. Tarragona	23
2	11	Florenci Vila - Josefina Planas	U. E. C.	24
3	61	Francesc Castrocin - Josep Giberga	U. E. C.	26
4	8	Ramon Gómez - Baldiri Burgés	U. E. C.	26
5	58	Teresa Montfort - Anton Gómez	U. E. C.	29
6	62	Laura Marín - Pilar Calvo	A. E. Icaria	29
7	13	Francesc Beltran - Pilar Calvo	C. E. Badalona	30
8	22	Jordi Sicart - Vicenç Tomàs	U. E. C.	31
9	39	Mercè Borrego - Gabriel Bohigas	A. E. Icaria	32
10	21	Xavier Sicart - Josep Tomàs	U. E. C.	32
11	34	Simeó Freixenet - Joan Pedrola	U. E. C.	33
12	75	Manuel Torrents - Maria Calvo	A. E. Icaria	33
13	10	F. Xavier Mestre - Fermi Roig	C. Lectura Reus	33
14	77	Esther Bohé - Blanca Cajigós	A. E. Icaria	34
15	51	Josep M.ª Torrens - Pere Vacarisas	C. Lectura Reus	34
16	79	Jaume Caballé - Montserrat Lluch	Foment Martinenc	38
17	86	Jardi Ferret - Manuel Martínez	C. E. Tarragona	38
18	19	Montserrat Vacarisas - Maria Canals	C. Lectura Reus	38
19	88	Mercè Lacruz - Josep M.ª Llores	C. E. Gràcia	41
20	29	M.ª Lluïsa Domingo - Rafael Xancó	U. E. C.	43
21	7	Joan Camarena - Enric Martínez	U. E. C.	43
22	15	Jordi Viñas - Joaquim Nogués	Foment Martinenc	45
23	71	Jordi Cuadrado - M.ª Cinta Bohigas	A. E. Icaria	45
24	50	Josep Lluñell - Juli Canut	U. E. C.	45
25	80	Angel Zamora - Margarida Plana	C. E. Badalona	46
26	49	Montse Ribas - Miquel Cuatrecases	S.E.C.N. Igualada	47
27	54	M.ª Lluïsa Roig - Jaume Porta	A. E. Icaria	47
28	74	Francesc Pascual - Fermi Elena	C. E. Badalona	47
29	85	Josep A. Ramos - J. R. Serral	C. E. Tarragona	43
30	83	Josep Tuset - Caty Mensa	C. E. Tarragona	48
31	87	Rosa Chillida - Manolita López	Foment Martinenc	49
32	18	Joan Píra - Carme Miras	C. E. Badalona	49
33	46	J. G. Martínez - Benet López	Foment Martinenc	50
34	2	Josep Rojas - Jesús Amido	C. E. Badalona	51
35	37	Ramon Cortell - Eduard Albás	U. E. C.	51
36	45	Mònica Alvà - Angels Raventós	A. E. Icaria	52
37	20	J. Alerany - F. Llorach	C. E. Tarragona	54
38	70	Estel Queraltó - Antònia Batlló	C. E. Gràcia	54
39	3	Victòria Sanchez - Concepció Gómez	C. E. Tarragona	56
40	25	Jaume Segura - Frederic Làzaro	A. E. Icaria	58
41	32	Anna Porta - Joan Pérez	A. E. Icaria	60
42	4	Carme Checa - David Massana	C. E. Gràcia	63
43	42	Josep M.ª Rovira - Llúcia Martínez	A. E. Catalunya	65
44	6	Angels Valero - Miquel Fernández	C. E. Gràcia	65
45	53	Fèlix Masachs - Fina Ràfols	A. E. Catalunya	79
No classifica Equip n.º 23:				
		Eugeni Batalla - Encarina Sahún	C. Marxes F. C. M.	30

Per entitats:

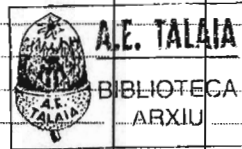
1.º Unió Excursionista Catalunya	76 punts
2.º Agrupació Excursionista Icaria	94 punts
3.º Secció Ex. Centre Lectura Reus	105 punts
4.º Centre Excursionista Tarragona	109 punts
5.º Centre Excursionista Badalona	121 punts
6.º Secció Ex. Foment Martinenc	132 punts
7.º Club Excursionista Gràcia	158 punts

No classifiquen:

Agrupació Exc. Catalunya (Delegació Vilafranca)
Secció Excursionista Club Natació Igualada.
Equips inscrits: 55; Sortits: 46; Clasificats: 45.

Detalles oficiales de la Marcha de Orientación por Descripción (1ª Intersocial)
Organizada por la Entidad Agrupació Excursionista TALAIÀ
En la Comarca de Alt Penedès
En el día 10 Mars - 1974

EQUIPOS DE CADA ENTIDAD PARTICIPANTE			
ENTIDAD	Inscritos	Salidos	Clasificados
Unió Excursionista Catalunya	12	11	11
Agrupació Excursionista Tarragone	10	10	9
S. Exc. C. Lectura Reus	3	3	3
C. Exc. Tarragona	6	6	6
C. Exc. Badalona	5	5	5
S. Exc. Foment Martinenc	4	4	4
Club Exc. Gracia	4	4	4
Agrupació Excurs. Catalunya (Del Vilapenedès)	2	2	2
S. Exc. Club Natació Igualada	1	1	1

ITINERARIO

Salida Sant Sadurn d'Anoia
Puntos intermedios Castell Subirats, Turó del Montau, Font Freche
Llegada Gelida

DETALLES TECNICOS DE LA MARCHA		
Distancias parciales	Distancias por controles	Tiempos parciales
Sortida - Reg. 1	1460 m.	20 min.
Reg. 1 - Nalt. A	946 m.	15 "
Nalt. A - Reg. 2	2072 "	38 "
Reg. 2 - Nalt. B	1778 "	25 "
Nalt. B - Reg. 3	1094 "	14 "
Reg. 3 - Nalt. C	1088 "	22 "
Nalt. C - Reg. 4	1879 "	26 "
Reg. 4 - Reg. 5	1294 "	21 "
Reg. 5 - Nalt. D	1278 "	18 "
Nalt. D - Reg. 6	711 "	10 "
Reg. 6 - Arribada	743 "	11 "

CLASIFICACION DE ENTIDADES		
N.º de orden	ENTIDAD	Puntos
1	Unió Excursionista Catalunya	76
2	Agrupació Excursionista Tarragone	94
3	S. Exc. Centre Lectura Reus	105
4	Centre Excursionista Tarragona	109
5	Centre Excursionista Badalona	121
6	Seció Exc. Foment Martinenc	132
7	Club Excurs. Gracia	158